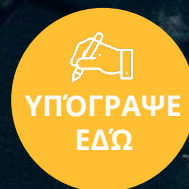

ΜΑΝΙΦΈΣΤΟ ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΡΆΣΙΝΗ, ΔΊΚΑΙΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΉ ΕΥΡΩΠΑΪΚΉ ΟΙΚΟΝΟΜΊΑ

ΜΑΡΣ 2022

Είμαστε οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, δεξαμενές σκέψης και συνδικαλιστικές οργανώσεις που υποστηρίζονται από ακαδημαϊκούς από όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Συγκεντρωθήκαμε για να ζητήσουμε θεμελιώδη μεταρρύθμιση των δημοσιονομικών κανόνων της ΕΕ.

Ο στόχος της οικονομικής πολιτικής σε ολόκληρη την Ευρώπη δεν πρέπει να είναι απλώς η μείωση του χρέους. Η οικονομία πρέπει να υπηρετεί τη μείωση των κοινωνικοοικονομικών ανισοτήτων μεταξύ των γενεών και των φύλων, την πραγμάτωση των κοινωνικών δικαιωμάτων και την προστασία του κλίματος και του περιβάλλοντος. Το δημοσιονομικό πλαίσιο της ΕΕ θα πρέπει να υποστηρίζει πλήρως τις δίκαιες μεταβάσεις και έναν συστημικό μετασχηματισμό των οικονομιών και των κοινωνιών μας για να διατηρήσουμε την υπερθέρμανση του πλανήτη κάτω από τους 1,5°C.

Η Συνθήκη του Μάαστριχτ, που υπογράφηκε το 1992, και οι νομοθετικές αλλαγές μετά την παγκόσμια οικονομική κρίση, δημιούργησαν αυστηρά δημοσιονομικά όρια που περιορίζουν το δημόσιο χρέος και τα ελλείμματα των κρατών μελών. Ενώ ο συντονισμός των δημοσιονομικών πολιτικών είναι απαραίτητος σε μια νομισματική ένωση, **αυτοί οι κανόνες, με τις νέες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ευρώπη, δεν είναι πλέον κατάλληλοι για το σκοπό τους.**

Πρώτον, επιβάλλουν επίμονους περιορισμούς στις δημόσιες δαπάνες, μειώνοντας την απασχόληση και τις επενδύσεις. Σε πολλές χώρες τα ποσοστά ανεργίας, ιδιαίτερα τα ποσοστά ανεργίας των νέων, εξακολουθούν να είναι σε απαράδεκτα επίπεδα.

Δεύτερον, δεν διασφαλίζουν ότι μπορούμε να προσαρμοστούμε και να μετριάσουμε την κλιματική αλλαγή μέσω μιας δίκαιης μετάβασης. Το ετήσιο κενό πράσινων επενδύσεων εκτιμήθηκε πρόσφατα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε 520 δισ. ευρώ. Για να καλυφθεί το κενό, θα χρειαστεί σημαντική δημόσια χρηματοδότηση. Η επιβολή αυθαίρετων δημοσιονομικών ορίων καθιστά αυτόν τον στόχο απρόσιτο.

Η επιστροφή στους δημοσιονομικούς κανόνες της ΕΕ - που ανεστάλη κατά τη διάρκεια της κρίσης της Covid-19 - θα μεταφραστεί σε σοβαρές περικοπές στις δημόσιες δαπάνες στην πλειονότητα των κρατών μελών της ΕΕ.

Η νέα λιτότητα θα έθετε σε κίνδυνο την ανάκαμψη από τις κοινωνικοοικονομικές επιπτώσεις της πανδημίας της Covid-19 και θα εκμηδενίσει την πρόοδο που σημειώθηκε χάρη στη Διευκόλυνση Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας. Θα βαθύνει τις κοινωνικές ανισότητες και θα διαβρώσει την εμπιστοσύνη των πολιτών στην ΕΕ. Και θα αφήσει πολλούς ανθρώπους και κυβερνήσεις χωρίς επαρκείς πόρους για να συμμετάσχουν στην πράσινη και δίκαιη μετάβαση, επηρεάζοντας τη συνοχή και τη σύγκλιση μεταξύ των κρατών μελών.

Ως εκ τούτου, ζητούμε βαθιά μεταρρύθμιση του πλαισίου οικονομικής διακυβέρνησης της ΕΕ, για να διασφαλίσουμε ότι οι μεταρρυθμισμένοι δημοσιονομικοί κανόνες θα είναι συνεπείς με τους συμφωνημένους κοινωνικούς, κλιματικούς και περιβαλλοντικούς στόχους της ΕΕ.

- Η ποιότητα των δαπανών είναι ουσιαστική: τα χρήματα των πολιτών πρέπει να δαπανώνται σωστά και να εξυπηρετούν δημοκρατικά καθορισμένους στόχους.
- **Ζητούμε κοινωνικοοικονομικό μετασχηματισμό του οικονομικού μας μοντέλου**, αλλαγή παραδείγματος, τονίζοντας την ανάγκη για σημαντικά αυξημένες δημόσιες επενδύσεις καθώς και για ισχυρή κοινωνική διάσταση της οικονομικής διακυβέρνησης, που υποστηρίζεται από τον Ευρωπαϊκό Πυλώνα Κοινωνικών Δικαιωμάτων.
- **Ζητούμε επίσης μια νέα προσέγγιση για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του χρέους των κρατών μελών.** Οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εθνικά πλαίσια, την ανάγκη αποφυγής της αυτοκαταστροφικής λιτότητας, τη σύγκλιση των ευρωπαϊκών οικονομιών και τη συσώρευση δημοσιονομικών κινδύνων.

Οι δημοσιονομικοί κίνδυνοι που σχετίζονται με το κλίμα -δηλαδή ο αντίκτυπος που θα έχει στους δημόσιους προϋπολογισμούς η ανεπαρκής επένδυση στον μετριασμό και την προσαρμογή της κλιματικής αλλαγής- πρέπει να αποτελούν μέρος των αναλύσεων βιωσιμότητας του χρέους για κάθε χώρα.

Τα ρυθμιστικά και διοικητικά μέτρα, η φορολογία καθώς και η πρόσθετη χρηματοδότηση μπορούν επίσης να διαδραματίσουν ρόλο για την ενεργοποίηση και τον προσανατολισμό των ιδιωτικών επενδύσεων.

Το πιο σημαντικό, οι κυβερνήσεις έχουν την ευθύνη να κατευθύνουν τον δρόμο για τη λειτουργία μιας κοινωνικά δίκαιης πράσινης μετάβασης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει την πολυτέλεια να ακολουθήσει άλλο δρόμο.

